

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

XI. évfolyam, 7. szám

Ára : 1 lej

2010. JÚLIUS

Sik Sándor Sarlósboldogasszony

Nyár és hajnal. Sarlósboldogasszony.
Most indul az aratók eleven koszorúja a táblán.
Arany húrját a domb mögött hangolja már
A nyár nagyasszony napja:
Már benne párállik a pirkadati szélben
A csurranó nyárdéli tűz,
De az orgonalombon még reszket a harmat,
S acél-ifjan csillannak a kaszák.
Már bontja barna falanxát
Az aratók komoly karéja.
Hajlongnak utánuk a marokszedő lányok,
Kendők vadvirág-bokrétája táncol.
Csend.
Egy fenkő csisszen a pengén.
Messziről egy kis csikó csengője csilingel.
Egy riadt pacsirta fúrja fölöttem
(Daloló nyílvevő) az égbe magát.
És testem-lelkem minden pórusán át
Érzem, hogy árad bennem ég felé
A föld felomló, mély dala.

Árvíz Lóvétén, 2010 július

Hagyomány és modernizáció

Néhány évvel ezelőtt "A néphagyomány szerepe a XXI. század társadalmában" címmel tartottak konferenciát Budapesten, a Hagyományok Háza, az Európai Folklor Intézet és a Folklorfesztiválok Magyarországi Szövetsége (CIOFF Hungary) szervezésében. A konferenciát megnyitó UNESCO képviselője, a Görögországból érkező Alkis Raftis, a következő gondolatokkal köszöntötte a résztvevőket:

"Ha az Európai Unió országait fákként képzeljük el, melyek egymás mellett állnak, egy nagy vihar esetén biztosak lehetünk abban, hogy csak azok maradnak életben, "talpon", melyeknek erős, és mélyen kapaszkodó gyökerei vannak."

Ezt követően a külföldi és magyar előadók, nyolc ország kutatói, arra keresték a választ, hogy mi a hagyomány szerepe ebben a globalizálódó korunkban. Hosszasan ecsetelték, hogy mit tesznek Finnországban, Nagy-Britanniában, Norvégiában, Görögországban, Kanadában, Izraelben, stb., azért, hogy ezeket a saját gyökereket megtartsák, megerősítsék. Megállapítást nyert az a tény, hogy a világ hatalmas kulturális átrendeződés előtt áll. Ennek az átrendeződésnek legfontosabb kulcskérdése, hogy milyen a viszonyunk a hagyományhoz, mi az, ami felhasználható belőle, mi az, ami tovább él XXI. századi világunkban. Napjainkban ugyanis - különösen a harmadik világban - szinte naponta tűnnek el kultúrák. Nem véletlen, hogy az Európai Uniót is a nemzeti identitás, kultúra továbbélésének kérdése kiemelten foglalkoztatja.

Nos, elmondhatjuk, hogy a mi "fánk" gyökerei szerteágazóak, tehát jó nagy felületen és mélyen kapaszkodnak az egész Kárpát-medencében, hiszen a hagyományaink, szokásaink több ezer évre tekintenek vissza. Azt is nap mint nap megtapasztaljuk, hogy a szűkebb páttriánkban, Székelyföldön, az itt élők számára fontos a velük való együttélés. Egyszóval: a hagyománynak és bizonyos elemeinek minden napjaikban ma is helye van. Jól példázzák ezt az utóbbi évtizedben szinte "elburjánzó", hagyományossá váló falutalálkozók, amelyek, valljuk meg őszintén napjainkra a néphagyományok közvetítésének egyik fontos szinterei lettek. Főleg ott, ahol a rendezők nem csupán a fesztivál jellegű, vagy a nyereségorientált rendezvények megszervezését tartják célszerűnek, hanem az igazi értékek bemutatását is.

folytatás a 8. oldalon

"Székely vagyok, székelyek közt születtem"

Sokszor elgondolkozom amikor egyedül ballagok a mezőn vagy az erdőn, vajon ezt a változásokkal teli rohanó világot hogyan szemléljük, és ki hogyan értékeli, hogy milyen irányban haladunk. Ilyenkor szeretnék belelátni az időseink lelki világába, hiszen ők több rendszerváltást, háborút, több nyomorúságot átéltek, ők tudnak igazán különbséget tenni a nagy változások között. És ha már lélekben elkalandozunk, egy dolgot azt hiszem be kell valljunk saját magunknak is, sajnos elmúltak azok a szép régi idők, amikor székely családjainkat a nyugalom, megelégedettség jellemezte.

Észrevétlenül kimaradtak vagy egyre kevesebb az is, amikor a vasárnap és az ünnepnap megszenteléséhez elmaradhatatlan volt az utcán összeülő szomszédok elbeszélgetése, az egymást látogató rokonok lát képe, a gyermekek, ifjak sétája csoportosan az utcán, egyre fogy a névnapolni, születésnapolni indulók sora, kezükben a jó Isten által megáldott ajándékkal, a mezei virággal. Hosszasan lehetne sorolni azokat az értékeket, amelyeket nem írott törvény, hanem a tiszta szívből jövő, egymást segítő, Istenben bízó nemzedékek természetes életviteléhez tartoztak.

De hogy ne csak az ünnepléseket említsük, példa értékűek voltak a kalákák, az egymást segítő alkalmak sora: favágás, épületfa hordás, épületjavítás, építkezés, arató kalákák, gabonahordó kalákák (egy nap több szekérral hordták a gabonát, hogy ha lehetett estére a szérún az asztagot befödthessék), cséplés az udvarokon "tüzesgéppel", vagy a szérún, de ne feledjük az asszonyok kender-, gyapjúmegmunkáló kalákeit, kenderyövés, áztatás, szárítás, kendertörés, kenderfonás, gyapjúfonás (néha két-három asszony összefogott, és amelyiknek sürgősebb volt az öltözetnek való anyag, annak fontak). Aztán folytathatnánk újból azokkal az alkalmakkal, amikor őseink félbe tudták hagyni a mindennapi verejtékes munkát, és tudtak őszintén örülni, ünnepelni azzal a családdal, amelyiknél lakodalom, keresztelő, regutakisérés volt. Ilyenkor különösen megélték abban a családban a "nyüzsgés", sürgés-forgás, mindenki tett-vett, segítkezett, mert együtt éreztek az ünneplő családdal. Milyen szép látvány volt, amikor gyermekeknek, felnőtteknek a kezében ott volt a "buszulepény", kókóslepény, csörögje, vagy a pánkó, nem beszélve a jó poronyó almástésztáról. Milyen szép szokás volt, hogy nem csak ettek, ittak, hanem arra is gondoltak, hogy az illető családnak az ünnepség után legyen egy kis tartaléka, ezért a szotyor kosolyában mindenki vitt ezt-azt, hiszen nem csak a mára, a holnapra is gondoltak.

Felelevenítve ezeket a szép szokásokat elmondhatjuk, hogy mindegyik alkalom jó volt arra, hogy belepillantjunk székely népünk nótás kedvébe, mert ezek a napok nem teltek el a második anyanyelvünk, a népdal éneklése nélkül. Énekeltek népünk erdőn, mezőn, udvaron, a csűrben a könyöklőnél, a fejéknél, a fakerekű szekér tetején, énekeltek a kis család az erdei házikókban, a csobogó patak

partján, a fonókalákákban, névnap köszöntőt énekeltek az ünneplő ajtajában, még kaszálás, kapálás közben is volt kedvük énekelni nemcsak népdalt, de egy-egy kedves Mária ének, templomi ének is felcsendült ajkukon. A népdal, elmondhatjuk egyidős, vele született népünkkel, hiszen a kisbabát már születése előtt egy népdalt éneklő székely édesanya hordozta, aztán a fabölcső ringatása mellett dúdolták a kedves énekeket. Bizonyára sokan emlékeznek Tókos Péterné Sándor Rózsáli néni felejthetetlen népi és egyházi énekeire (A vénleány nótája, A fényesnap immár elnyugodott..., stb.), nyugodtan kijelenthetjük hogy ő volt akkor a falu nótafája.

Sokszor elmondom a gyermekeknek, hogy mi a népdalt a "ganyérakás" mellett tanultuk, ugyanis a lakodalmakban az udvar vége felé jutott hely a gyermekeknek, de a vacsora alatt mindig külön nótát húztak a gyermekeknek, a szószóló vezette az éneket, amelyet a gyermekek teli torokkal énekeltek. Milyen ridegen hangzik ennek az ellentéte, amikor a lakodalmi meghívón néha megjegyzi, hogy helyszűke miatt, ha lehet, gyereket ne hozzanak a lakodalomba.

A népdalt tanítani lehet, de igazán csak úgy tudjuk megtanulni, ha hitelesen, idős emberek szájából halljuk az éneklést és az előadás módját.

Nem zárhatjuk le népünk felelevenített néhány szokása mellett, a család bánata iránti érzésünk kifejezését, amikor odaállunk embertársaink mellé enyhíteni gyászukat, fájdalmaikat, amikor nem csak részvétet köszönünk, hanem próbálunk segíteni a temetés alatt, és azután sem feledkezünk meg néhány vigasztaló szót mondani, hiszen ez mindenkinek keresztény kötelessége.

Ha így, közbe-közbe felidézzük magunkban őseink életvitelét, akkor megbizonyosodunk, hogy át kell adjuk ezeket az értékeket, nem vehetjük el magunktól, nem engedhetjük hogy a rohanó világ kitörölje szívünkéből, mert akkor már csak egy lépés, hogy megtagadjuk saját magunkat.

Megoldáskeresés a természeti katasztrófák okozta károkról

- a kötelező lakásbiztosításról -

Az utóbbi időkben központi témává vált az árvizek problémája egész Romániában. Hallhattunk róla, borzalommal láthattuk, sőt tapasztalhattuk is (utóbbi, hála Istennek, Lövete térségére annyira nem volt jellemző) a nap mint nap lezúduló, és hömpölygésével életeket, sokévi munkák gyümölcsét megsemmisítő vízáradat hatalmát.

A legsúlyosabb anyagi kárt elsősorban a lakások elvesztése jelenti. Mindaddig ez a tulajdonosokon kívül kínos érvágásnak bizonyult az állam számára is, hiszen a keletkezett károkat többnyire neki kellett rendeznie saját forrásokból. Ez év július 15-én, több évnyi halasztgatás után azonban érvénybe lépett az a törvény, amely kötelezővé teszi a lakások biztosítását. Ennek értelmében a tulajdonosoknak hat hónap áll rendelkezésükre, hogy eleget tegyenek az állam felkérésének. Egy biztosítás évi ára 10 és 20 euró közt lesz, több körülménytől (például a lakás építőanyagától) függően.

Ez a biztosítási csomag árvíz, földrengés, valamint földcsuszamlás esetén kártéríti a lakás tulajdonosát. Például ha valamilyen okból tűz martalékává válik a lakás, azt nem téríti meg. Igényelhető viszont fakultatívan olyan biztosítási csomag is, amely megtéríti a tűz, csőrepedés, stb. által keletkezett károkat, ezért azonban külön kell fizetni az igénylőnek.

Ne lepődjön meg senki tehát, ha az elkövetkező napokban, hetekben, hónapokban biztosítási ügynökök keresik fel lakásán, mert ezt az említett kötelező érvényű törvény miatt teszik. Hallgassuk meg őket, és működjünk együtt velük, mert a mi érdekeinket szolgálják kétszeresen is: mindamelllett, hogy tényleg nem árt, ha be van biztosítva lakásunk, a biztosítás megkötése megóv minket egy jelentősebb pénzüsszeg kidobásától is. Jó tudni ugyanis, hogy aki hat hónapon belül nem biztosítja be ingatlanját, az a 10-20 eurós díj helyett 100-500 lejes büntetést fog fizetni.

Demeter Kati

Egészségfejlesztés alapfokon

Hogy az egészség mekkora kincs, az legtöbbször csak idősebb korra, vagy betegségek jól észrevehető küszöbén kezdjük értékelni. Ám akkorra már a harc ennek visszaszerzéséért egyre kiméletlenebb, fájdalmasabb és az is lehet, hogy megoldhatatlan.

Domaszék Lakosságának Egészségesebb Életéért Alapítvány létrehozói valószínűleg tudatában voltak és vannak ennek. Néhány lelkes tagja Lövétére is elhozta - már nem először - az egészségmegőrzéssel kapcsolatos tapasztalataikat, segítő szándékukat, jó tanácsaikat.

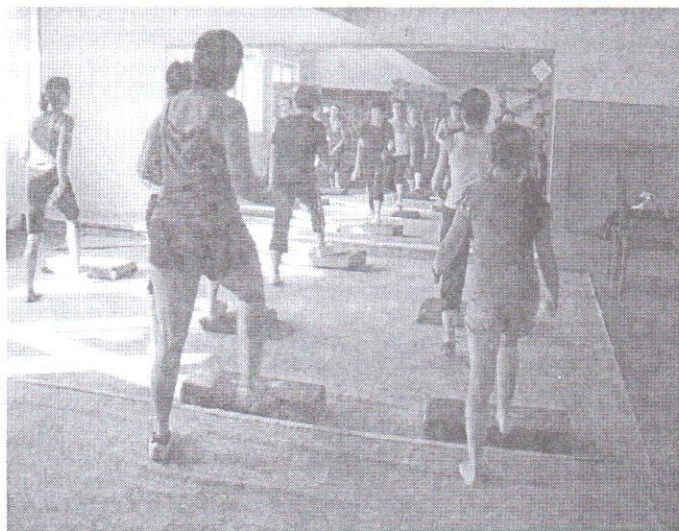
Legutóbb községünkben július 24-én zajlott egy közös egészségfejlesztő program, *Lövetei egészségfejlesztő aktivisták képzése*, amelyet a Csongrád Megyei Önkormányzat a civil szervezetek számára kiírt Külügyi Alapból támogatott. Ennek keretén belül együtt tornáztunk a domaszéki barátainkkal, használatba vettük a tőlük kapott aerobic lépcsőket (aerobic step), majd egészségvédelmi ismereteinket bővítettük a testszírmérleg használatáról, annak fontosságáról. Elsajátítottuk annak használatát, és saját adatainkat lemérve levontuk az idevágó konzekvenciákat.

A program következő felvonásaként jóga foglalkozáson vettünk részt, ami igazi lazító élmény volt a keményebb torna után. Feltett szándékunk, hogy a

már rendszerességgel működő tornáink közé néha beiktatunk egy-egy jóga foglalkozást is, reméljük ebben segítenek nekünk azok a szakkönyvek, amelyeket ajándékként hoztak, ezeket ezúton is köszönjük.

És ha már ennyi zsírt elégettünk egy nap, úgy gondoltuk, ideje pótolni néhány cső főtt kukoricával. Ám ez a kis "félrelépés" nem ment a program sikerességének rovására. Bízunk abban, hogy a programnak lesz még folytatása, és Lövete egészségesebb élete sokunknak közös érdekévé válik.

András Szilvia

Nyár, vakáció, utazás Erdélyország lövétei szívébe

A tanév vége és az érettségi után Nagykárolyból keltünk útra, hogy elfelejtjük, ami mögöttünk van és elinduljunk arra, ami előttünk áll. Komoly és egyben felszabadult várakozás előzte meg az indulást: huszonhárman másra sem tudtunk gondolni, mint hogy hová utazunk, mit tegyünk el az utazótáskába és mitől érdemes búcsút venni erre a kilenc napra.

Kora délután virágos jókedvünkben érkeztünk meg Lövétére. A polgármesteri hivatal vendégházában kaptunk elhelyezést. Innen indultunk felfedező utakra: Kirulyfürdőre még mindnyájan gyalogosan mentünk, a legkisebbtől - aki három éves - a rutinos kirándulókig. Erdő és madárkoncert kísérte utunkat, láttunk szebbnél szebb pillangókat, színpompás szirmú virágokat, a gyors zivatar elől pedig tündérek és manók társaságába húzódtunk a smaragdzöld lombok alá.

Útnak vágunk a másik irányba is, az Asszonybosszantón túl, Szelterszre, ahova lovas szekéren indult a lelkes társaság, majd az utat gyalogosan folytattuk: így szamócát és borvizet tölthettünk a hasunkba.

Jártunk a hely múltjának száz titkát őrző és továbbadó tájházban, és alkalmunk volt ámulva figyelni a néptáncsoport legközelebbi fellépésére gyakorló táncosokat, és a talpunkba muzsikálta magát a zenekar.

Szombattól lövétei szemmel csodálkoztunk rá újra a vidékre a Falusi Vendégszeretők Egyesületének tagjai segítségével. Koradélután a falu központjából indulva sétáltuk körbe a környéket, jártunk az iskolánál, madárperspektívából tekintettünk végig a falu hosszán, miközben utunkat a Kisboldogasszony plébániatemplom tornya is figyelte. Az egész falut szélesen körbeölelő földeken sokan kaszáltak. Mi teának valót gyűjtöttünk, liliomot láttunk, gyíkot lestünk és felhőket számoltunk, sőt a fürgébbek még őzet is láttak (elszaladni). Kipróbáltuk a "székely csúzdát", s nadrágfenéken ereszkedtünk vissza a Kis-Homoród völgyébe.

Kora este érkeztünk meg újra a Tájházhhoz, ahol (virág-)poros, mosolyos csoportunkat nagy sürgés-forgás, majd alig valamivel később kókos lepény fogadta. S ahogy megfáradt tagjaink kissé megpihentek, a finom ízek és a kedves társaság már játékra sarkallta először az ifjabbakat, később már a felnőtteket is. Bár a játék teljes erőbedobással zajlott, megéhezni mégsem maradt időnk, már sütöttük is a szalonnát, csöpögtettük a zsírt a finom kenyérre. A napnyugta mellett lobogó tábortűz fényénél dalolásba fogtunk: csingi-lingi-lángó... Nehezen vettünk búcsút ettől a naptól.

A vasárnap szentmisével és az ezt követő ebédmeghívásokkal vált teljessé az ünnep nagykárolyi csapatunk számára, amit indulásképpen egy finom fagyalt elfogyasztása mellett beszéltünk meg. A csoportunk gyermekeit egy-egy család látta vendégül a nap folyamán, sehol nem fukarkodtak a jó szóval, kedves-séggel, ajándékokkal, finom és bőséges ebéddel. Ebéd után olyan jól esett a közös römizés, beszélgetések, a séta, a zenehallgatás.

Estére a plébános úr vendégei voltunk, akihez egy kicsit ismerősként jöttünk, mert az általunk tisztelt és szeretett Schönberger püspök atya osztálytársaként már hallottunk róla, sőt láttuk is, amikor paptársaival együtt ünnepelt Szatmárnémetiben. Itt kaptuk ajándékba a plébániatemplom történetéről szóló Lövetei Helytörténeti Füzetek egy-egy példányát.

Elutazásunk előtti este, miután jóféle fagyalattal, üdítővel hűsítették és friss salátával láttak el bennünket, ismét a Tájházhhoz voltunk hivatalosak, ahol finom fánkkal, karkötő készíttéssel vártak minket. Kevés idő múltán pedig gitáros-énekes kísérettel újra dalra fakadtunk: Nyisd meg hát, szíved ajtaját!

Olyan gyorsan teltek el az itt töltött napok, hogy alig győztük összeszedni gondolatainkat, hogy milyen szavakkal is és kimindenkitől is kell elbúcsúznunk. Szeretettel köszöntünk el a szakácsnéiktől, akik az elmúlt napokban megértéssel engedték, hogy sürgölődésük mellett ebédünket mi is elkészítsük, sőt segítettek benne és még finom fánkkal is megörvendeztettek bennünket! Megköszöntük a polgármester úrnak a szíves vendéglátást, majd végleg kigördültünk Lövétéről. A hazafelé vezető úton megálltunk Farkaslakán, hogy tiszteletünket tegyük Tamási Áron síremlékénél és meglátogassuk lakóházát, majd Korondon is megálltunk egy kis időre.

Barátokkal, élményekkel, jó érzésekkel megrakodva érkeztünk haza, szeretettel gondolva azokra, akik utazásunkat lehetővé tették, vendéglátásunkban részt vettek. Isten áldja meg mindnyájukat!

Szeretettel és hittel bízunk mindannyiukat és szeretteiket az Úrra:

a Piarista nővérek és lányaik Nagykárolyból

Nagykároly, 2010 júliusa

XIV. Szejke Szépteremtő Kaláka

" Dolgozni csak pontosan, szépen,
ahogy a csillag megy az égen,
úgy érdemes"

Az idén XIV. alkalommal volt megszervezve és megtartva Szejkefűdön az Udvarhehyszéki Népművészek Egyesülete által a Szejke Szépteremtő Kaláka kézműves alkotótábor. A lövéteieknek különösen jellegzetes az idei tábor, hiszen évfordulós, az ötödik alkalommal vetünk részt. A tábor 10 napos volt, kezdődött a tábor megnyitóval, ahol Lövéte is jól szerepelt. András G. Róbert és Szász Rajmond eljárta a télen tanult csürdöngölős legényes táncukat a lányok dudolására, persze a székelyruha sem hiányzott róluk.

Második nap tanulmányi kirándulás volt. Csíkszeredában a Csíki Székely Múzeum néprajzi kiállítását tekintettük meg.

Nyergestetőn keresztül jöttünk, ahol megnéztük az emlékművet és a kopjafákat, melyeket Gál Sándor és katonája, az 1848-as forradalmárok tiszteletére állítottak. Kászonaltízzen egy 2 m széles gyapjú szövészeket mutattak be.

Kászonimpéren egy tájházat láttunk jellegzetes pincével. Tovább Alsócsernátonon Hasmann Pali bácsi mutatta be saját családja gyűjteményét (néprajzi tárgyak, gőzgépek, kályhák stb.) A gyerekeknek tetszett az előadó stílusa, kedvessége. András Róbert elénekelt neki egy régi népdalt köszönetképpen. Amit tudni kell erről a helyről az, hogy nemcsak régi tárgyak gyűjteménye ez, hanem Pali bácsi helyet ad különböző táboroknak, fiatal tehetségek képzésének fafaragással, bútorfestéssel stb.

Vargyason festett bútorokat néztünk meg. Oklándon át, Udvarhelyet elhagyva este 10 órakor érkeztünk Szejkére, ahol az IKOS, FAMOS villákban voltunk elszállásolva.

Ez a tábor a népi alkotásokról szól. Szakágak voltak, amit gyakorolhattak a gyerekek: bútorfestés, nemezelés, szövés, bogozás, gyöngyfűzés, csuhézés, vesszőfonás, csipkeverés, népviselet varrás (Fazakas Ágnes oktató). Finom kaját bent a vendéglő biztosította. Alkotótevékenység délelőtt 10-14, délután 16-20 órák között folyt, közben volt tízórai és uzsonna. Itt szeretném elmondani, hogy Lövétéről támogatást kaptunk a KLÁRATI KFT (Fülű bolt)-tól, az uzsonnához való élelmiszerekben segítettek. Köszönjük jó indulatukat!

Este 2-3 órán át versenyek, játékok voltak. Ügyeskező csapattal mentem az idén is, 4 fiúval, 6 lánnyal. A fiúknak az alkotómunkához, népi mesterségek-

hez betekinteni esélyt kell adnunk, hiszen nekik itthon nincs efféle oktatás. Két fafaragó fiú Ladó Gábor és Fazakas Márton már 4. alkalommal voltak a táborban, András Róbert és Szász Rajmond többek között bútorfesteni tanultak meg nem kis sikerrel. A tájházban meg lehet nézni a gyerekek munkáiból. A lányok, Lázár Emőke, András Bernadett, Sata Szilvia, Egyed Janka, Tókos Kinga és Kelemen Karola nemcsak a táborban végeztek jó munkát minden szakágban, hanem itthon a télen is kitűntek szorgalmukkal, odaadásukkal a varrás és a népi kézimunka iránt.

Az öt év alatt Lövétéről mintegy 45 gyerek (diák) vett részt a táborban. Sokat ügyesedtünk az öt év alatt, az újak a régiektől megtanulják a szokásokat, a munkák folyamatait. Szeretik a lövétei diákokat az udvarhelyi mesterek, tanítók is, azt mondják meg van bennük a tiszteletadás a felnőttek és a munka iránt. Sikeresnek mondhatom azt is, hogy az idén készült a legtöbb munka is. Ott is maradtak darabok, itthon a tájházban is emlékek kiállítani, hogy majd később is láthassák, mit alkottak 2010-ben a lövétei diákok a Szejke Szépteremtő Kalákában.

Még annyit, hogy hálával, köszönettel tartozunk mindazoknak akik segítettek ebben a nemes, jó munkára nevelésben, a mestereknek, tanároknak a Szejkén, a lövétei néptanácsnak, amelynek alkalmazásában vagyok, és a szállítást oda-vissza minden évben biztosította, továbbá köszönet az iskolának, az egészségügynek. A szülőknek köszönöm, hogy érzik, értik, hogy ami a mi népi örökségünk őseinktől csak úgy maradhat nekünk és nem veszik el mások, ha megtanuljuk, gyakoroljuk majd továbbadjuk gyermekeinknek.

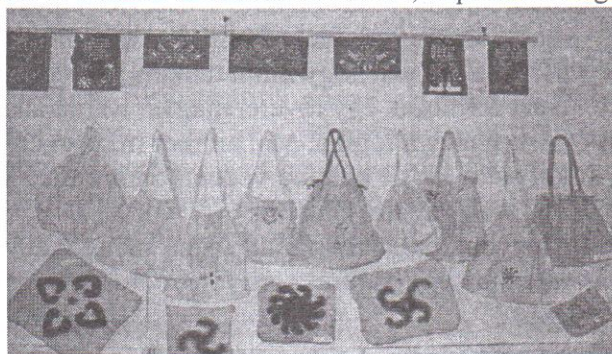
Ez a feladat, ezt kell tenni önmagunkért, gyermekeinkért a jó Isten segítségével.

A tábor július 1-én zárult, 2-án pedig részt vettek az Ezer székely leány találkozón Csíksomlyón.

Remélem még jövőre is elmegyünk.

" Adjon Isten mind jobbat, mind jobbat,
Ne csak mindig a rosszat, a rosszat,
Mitől félünk mentsen meg, mentsen meg,
Amit várunk legyen meg, legyen meg."

Fazakas Ágnes

Balatoni nyár

Végre elérkezett a várva várt nap, hogy elinduljunk a jutalomkirándulásunkra. Egy esős csütörtöki délutánon izgattan, ugyanakkor vidáman vágunk neki a hosszú útnak. Reggel 7 órára megérkeztünk a kalászi faluházba, ahol finom reggelivel vártak. Evés után Tihany felé vettük az irányt. Kicsit fáradtan elindultunk a kilátóra, ahol megnéztük a Balatont. Este lementünk a partra sétálni. Vasárnap az erdőn keresztül elmentünk a Tihanyi Apátságához és kipróbáltuk, hogy valóban igaz-e az állítás a tihanyi visszhangról. Délután fürödtünk. Másnap sportnapot rendeztek, ahol különböző játékokat játszottunk. Ebéd után kicsit fáradtan, de ismét belementünk a Balatonba. Kedden hajókázni voltunk, ami egy életre való élmény marad számunkra. Sokat fényképeztünk. Miután leszálltunk a hajóról, mindenki vásárolhatott ajándékot. Nagyon fáradtak voltunk, míg visszamentünk a szállásra, de megérte, mert finom lángossal vártak minket. Délután ismét lubickoltunk. Szerdán reggeli után elvittek egy érdekes játszótérre, ahol mi is, a nagyobbak, jól éreztük magunkat. Nagyon jól esett a zsíros kenyér hagymával. Kisvonnattal mentünk vissza a szállásra. Délutánra már nagyon felmelegedett a víz, ezért nagyon jól éreztük magunkat. Csütörtökön ping-pong versenyt tartottak, és aki nem jelnetkezett be, az aludhatott egész délutánig. Péntek reggel egy érdekes versennyel kezdtük a napot, amiben kérdések voltak az elmúlt napokkal kapcsolatosan. Utolsó este volt a legjobb, hiszen addigra már nagyon összeverődött a társaság. Az adaiakkal és a kalásziakkal egy életre szóló barátság szövődött. Ki mit tud?-ot játszottunk, ami a számunkra a legérdekesebb volt. Éjszaka belementünk még utoljára a Balaton vizébe. Nagyon későn feküdtünk le, sokat nevetgeltünk, futkoráztunk a szálláson. Szombat reggel nagyon nehéz volt az elválás, mert nagyon megszerettük egymást. Kicsit hiányoztak már az otthoniak, és vártuk, hogy vasárnap reggelre hazaérjünk.

Köszönünk mindenkinek mindent, hogy ennyire jól megszervezték ezt a kirándulást.

Összeállította: András Andrea
Mihály Edit

Nagy lélek egy kis iskolában

Délután öt órát mutat a vekker. Bár még csak a gyerekek zsbongása van jelen, már érezni lehet, hogy itt ma ennél több lesz: Anyák Napja a pósfalusi óvodában, iskolában. Lassan, "lövétei pontossággal" megtelik az osztályterem nézőtere. Édesanyák, nagymamák sőt a család bármely tagja hivatalos e helyre. Kicsit olyan a pósfalusi iskola, mint nagyban egy család, mint kicsiben a népház: ami ott zajlik minden pósfalusi szívügye. Legalábbis így vélekedtem ezidáig erről a fantasztikus összetartó erőről, amit a magam saját kis tapasztalata, meg a másoké hitetett velem. Több mint harminc kisgyerek öltözött e napra lövétei székelyruhába. Szépen idomult ehhez a tanító néni helybéli és az óvónő szentegyházi viselete. Még most is ráz a hideg, ha rá gondolok: ezt az iskolát fojtják, ahol minden élni akar?! Apró lábak járták a felcsikot, kicsit nagyobbak a lányost, legényes és párost. Nagy volt. Van. Lesz?! Muszáj.

Bár nem vagyok született pósfalusi, a hely "szelleme" nem hagyott érintetlenül. Mint ilyen és mint magyar tanító kötelességmulasztásnak érezném, ha csak tétlenül kétségbeesnék: a folyamat vissza nem fordítható, ez dráma, de ne tegyük jóvátehetetlenné, mert az tragédia.

En mindenképpen híve vagyok a kis létszámú csoportoknak és a kisiskoláknak, különösen az első iskolai években. A családi légkör, ahol mindenki mindenkit ismer éppen abban segítenek, ami a "versenyistállókából" hiányzik: a biztos alap megerősítésében.

Nem hiszem, hogy a teljesítmény romlik, nem hiszem, hogy a legfontosabb kérdés ebben a korban az "egészséges rivalizálás" a mi egyébként is túlságosan versenyközpontú világunkban, ahol az együttérzés és önzetlenség egyre inkább háttérbe szoruló értékek. Irigylésre méltóak az itt elért eredmények, legyen szó az oktatásról, színjátszásról, hagyományőrzésről, mikulás és anyák napi műsoraik, amelyeket az év közben a tananyagon kívüli munkájukból állítanak össze, az felér egy-egy színházi előadással.

Most mégis a megszűnés veszélye fenyegeti, mert valakik "odafent az íróasztal mellől" csak a pénzt látják. De hogy mit látunk mi, mi az amiért hátat fordítunk egy lövétei magyar iskolának, arra nem elég a logika. Ma, amikor minden erőnkkel azt a kicsit kellene védeni, amink még van, ami magyar, ami a miénk.

Meggondolatlanul (ne adj isten meggondolva!) kitépjük egy falurész szívét, motorját? Ne tegyük!

Mag Otti

Nyári Horoszkóp

KOS: Nagyon jó nyár elé nézel, sokat kirándulsz majd és Ámor nyíla is eltalál, de addig is várj, hiszen a türelem rózsát terem.

BIKA: Ha nincs barátod/barátnőd, akkor összejön egy nagyon jó szerelem. Ha már van párod, akkor ezen a nyáron tovább mélyül a kapcsolatotok és egy rendkívüli nyarad lesz.

IKREK: Nagyon jó nyarad lesz, és megismerkedsz valakivel, aki nem lehet a tiéd, de ne azt sírasd, amit nem kaphatsz meg, hanem örülj annak, amid van: egészségnek, fiataliságnak!

RÁK: Érzékenyebb időszak áll előtted, de ha ügyes vagy jobba teheted. És a nagy Ő is eljön majd a maga idején.

OROSZLÁN: Az előző pár hónap számodra nagyon rossz volt, de most minden megváltozik, minden jól fog menni és a szerelem is rád talál.

SZŰZ: Kell a változás! Ebben a pár hónapban egy kicsit megváltozol majd, és ebből meglásd csak jó sülni ki.

MÉRLEG: Nehéz hónap áll előtted, mert a szerelmeddel vagy a szüleiddel sokat veszekedsz, de ha felkészülsz rá széppé teheted.

SKORPIÓ: Az első pár héten nagyon bizonytalan vagy, de meglásd, a hónap második felében minden elrendeződik. De ne feledd: lazíts sokat!

NYILAS: Ez a nyár szuper lesz, és most a csillagok is kedveznek neked: ha valamit szeretnél, valóra válthatod, csak higgy benne, és a tiéd lesz!

BAK: Ha nyitott szemmel jársz megtalálhatod a szerelmedet ott ahol épp nem is várnád!

VIZÖNTŐ: Minden kifolyik a kezedből, és kezdesz elszülyedni a gondjaidban, de ha összeszeded magad, akkor minden elsimulhat.

HALAK: Egy nyugodtabb július vár rád, de azért jól fogod érezni magad. De légy résen, mert ha nem vigyázolakkor elúszik a szerencséd.

György Krisztina, VI.B oszt.

Fenyeget? jótanácsok augusztusra

Ha hiszed, ha nem fele lejárt a nyári szünetnek. Ideje lenne egy kutatást végezni az el nem dobott tanszerek között, nem-e lelsz arra utaló jelet, hogy bármely tantárgyból vakációs feladatod van. Netán házi olvasmány terhe nyomja lelkedet, vagy gyengén végeztél valamely tantárgyból, ne adj isten elfelejtettél egyáltalán olvasni. Es? s id? akad b?ven, használd ki okosan! Lehet, hogy jobb társra lelsz Nyilas Misiben, Nemecek Ern?ben, mint azokban a virtuális lényekben, kiket a számítógép el?tt ülve alkottál.

Mag Ottilia, tanító

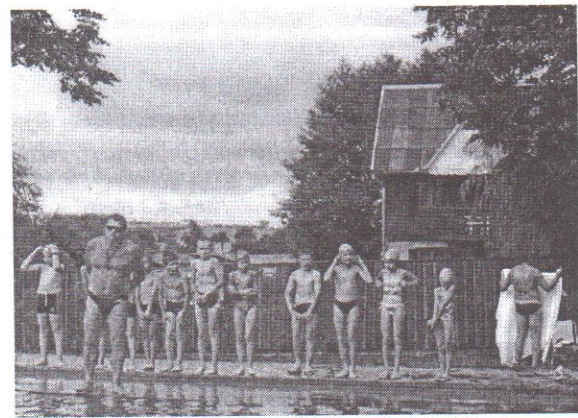
Úszótáborban

A vakáció jól kezdődött, mert az egész osztály indult az úszótáborba. A sulibusszal mentünk a szentegyházi termálfürdőre.

Megismerkedtünk a tanár úrral, aki elmondta a szabályokat és már első nap a vízbe mentünk. Tanultuk a helyes légzést és a bugyborékolást. Sajnos nem volt jó idő, de azért 6-szor mentünk vízbe egy nap, fáztunk is, de csak így tudtuk megtanulni az úszást. Mindenki örült mikor átúszt a medencét. A szabad időben fociztunk és ismerkedtünk a többi táborozóval. Volt tábortűz és maszkabál, az volt a jó. Vártuk a pénteket, mert akkor jöttek a szülők és nekik bemutattuk, hogy tudunk úszni. A tanár bácsitól kaptunk oklevelet és indulhattunk haza.

Jövőre hátha újra elmegyünk.

Orbán Csaba, III. A

Gyermeknap fagyizás

Pár éves adósságunknak szeretnénk e cikkel eleget tenni.

Az elmúlt pár esztendőben minden június elsején az óvodás gyermekeinket fagylattal ajándékozta meg a Tólas csárda. A helyszínen mindig megköszönjük szépen, de a sajtó hasábjain ki tudja milyen mulasztásaink miatt (talán közel a vakáció), soha nem említettük meg e nemes cselekedetet.

Ezúton szeretnénk tehát megköszönni a sokévi gondoskodást és ajándékozást!

Az eddigi fagyizások mind-mind tele voltak figyelmességgel a gyerekek iránt, szépen fel voltak díszítve az asztalok és a terem is, gyerekdalok hallatszottak a hangszórókból. Az idei ezen is túltett: a tulajdonos gyerekei fel voltak öltözve bohócnak illetve cicának, és ezzel is szórakoztatták az óvodásokat. De nem csak ez volt az idei meglepetés- különlegesség, hanem az is, hogy búcsúzóul egy-egy papírforgót nyomtak a kezükbe, mondani sem kell, hogy a gyerekek nagy-nagy örömeire.

Bár az idő kedvezőtlen volt a sétára, addig mégis csak elállt az eső, ameddig odaértünk és visszamentünk az óvodába, a gyermekek nagyon jól érezték magukat.

Köszönet tehát a kedvességért és az ajándékért.

Ladó Herta, óvónő

Régi arcok sárgult fényképeken

György Ferencz és neje György Lőrincz Juliánna. Gyermekük: Ilonka, Eszter, Bözsi, Ferenc, Náci, Laci, Jula. A kép kb. 1932-ben készült, elkészülte után született Árpád és Veronka. A képet beküldte György Árpád (Céci).

ANYAKÖNYVI HÍREK - 2010. június

Születések száma: 4

- MIHÁLY MÁRK, született 2010. május 20-án
- ANDRÁS MÁTÉ, született 2010. június 2-án
- FAZAKAS DÁVID, született 2010. június 5-én
- BALÁZS MÁTÉ, született 2010. június 22-én

Összinté részvétünket fejezzük ki a májusban elhunyt lakosok hozzátartozóinak:

LÁZÁR ISTVÁNNÉ, született LÁZÁR JULIÁNNA -

Lövéte, 375 szám, született 1930-ban

MÁRTON FERENCZ - Lövéte, 776 szám, született 1928-ban

Régi korok anekdotái

.Egyszer egy fakereskedő dőcög udvarhelyi fiákerrel az úton, mikor látja, hogy egy székely vadonatúj bükkfatalicskát tol maga előtt. Megállítja a kocsit és szól a székelynek:

- Ejnye, de jó formájú talicskája van kiednek! Hogy egy ilyen talicska?

A székely immel-ámmal mondja: - Ez nem eladó! Én magamnak készítettem.

- No! De mégis! Mennyiért adná el? - kérdi tőle a kereskedő.

- Hát, - mondja a székely - ennek 10 korona lenne az ára!

A kereskedőnek föl villan a szeme. No ez nem is lenne rossz dolog! Ilyen olcsón vagontételben jó nyereséggel lehetne eladni odaát Romániában.

- Mondja, kedves barátom: mennyiért tudná eladni darabját, ha én 100 darabot rendelnék?

A székely ránéz és megmondja: - 20 koronáért darabját!

- No hallja! - mondja megütődve a kereskedő. - Hogy mondhat ilyet? Miért volna 100 darabnál dupla ára a talicskának?

A székely sunyit a szemével és mondja: - Azért instálom, mert ennek a fáját én loptam, de a 100 darabnál "már a fát vennem köllene".

Hagyomány és modernizáció

folytatás az első oldalról

Hogy pedig a szóban forgó gyöker-ágak erősen, egészségesen tartsák továbbra is annak a bizonyos fának az ágát, Horváth Ágota szavai szerint egy a dolgunk: "táplálni, öntözni a gondozásunkra bízott gyökeret, hogy a mi nagy közös fánk virágozzon. Lombja tündököljön, csodálhassák szerte a nagyvilágban."

Ez a cél kell vezérelje a XXI. században, vagy ha úgy

tetszik a harmadik évezredben azokat az intézményeket, amelyeket hagyományos népművészeti és kézműves kultúra közművelődési célú gondozására hoztak létre. Ugyanis az erdélyi magyar társadalom, amely állandó külső hatásnak van kitéve, csak úgy tudja folytonosságát megőrizni, identitását megtartani, ha időnként van lehetősége a hagyományaihoz "visszakanyarodni", és belőle építkezni.

Mihály János

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, titkár: András Kinga, tördelés és szerkesztés: Mag István, korrektúra: Mag Ottilia

Munkatársak: András Magdolna, András Zsolt, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Egyed Emilia, Miklós Emilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Select Metleplast kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806, e-mail: loveteikialto@freemail.hu

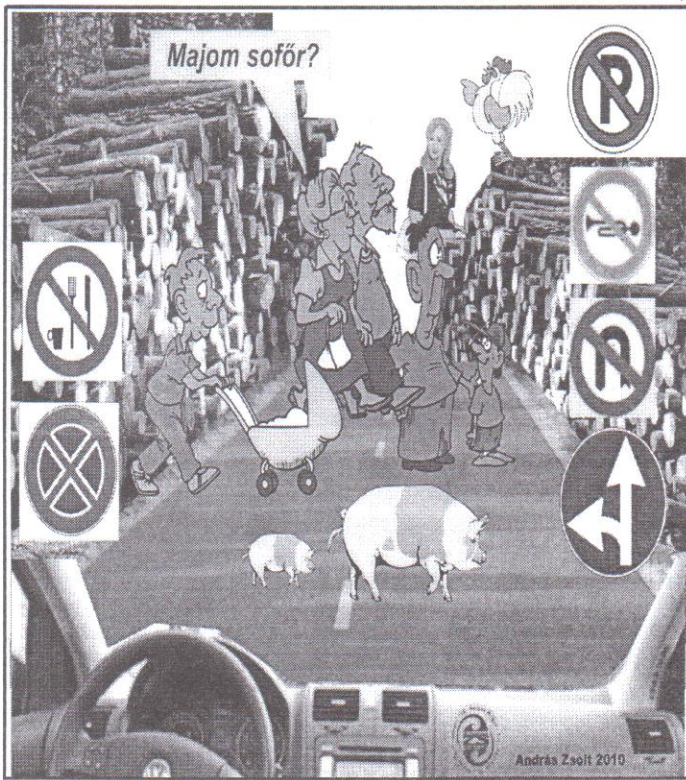
**COMMUNITAS
ALAPÍTVÁNY**

Alapította az RMDSZ

Pályázati eredmények

Kulturális, sport illetve szociális programok, projektek és rendezvények támogatására kiírt pályázatok eredményei
A Polgármesteri Hivatal által kiírt pályázatra, pályázati dokumentációt öt egyesület nyújtott be: Lövétei Kiáltó Egyesület, Kákvirág Egyesület, Pro Lövéte Egyesület, a Falusi Vendégszeretők Egyesülete valamint a Lövéte Unirea Sport Egyesület. Az elbírálóbizottság (Lázár Zoltán, Mihály János, Györgylőrincz Csaba, Molnár József, Török József) 2010. július 13-án ült össze a pályázati dokumentációk elemzésére és elbírálására. A pályázatok elemzése után az elbírálóbizottság a következő döntést hozta:

- Lövétei Kiáltó Egyesület 2.000 lej
- Kákvirág Egyesület 4.000 lej
- Pro Lövéte Egyesület 3.000 lej
- Lövétei Sport Egyesület 7.500 lej
- Falusi Vendégszeretők Egyesülete 3.500 lej

Eladó jó állapotban levő 80 l-es fűskazán (öntvény alsórész, inox felsőrész, 1 éves) Tel.: 0747115356.

Budakalász-Kahl am Main-Lövéte Testvérvárosi Ifjúsági Találkozó, 2010

Programtervezet

Aug. 13. péntek - Érkezés

Aug. 14. szombat

10.00 "Budakalász a magyarok, németek és szerbek városa"-városnéző séta: nevezetességek, kiállítások megtekintése, nyílt nap a törvényi intézményekben

16.00-22.000 "Gulas-party": közös főzés és nemzetiségi ételkóstoló a Faluház udvarán. Közben: Budakalászi fiatalok és felnőttek Lövétei és Kahl-i élménybeszámolója.

Aug. 15. vasárnap

9.00 Köszöntő

10.00 "10 éve együtt" a Budakalász, Lövéte és Kahl testvérvárosi kapcsolatának tapasztalatai, eredmények, jövőbeni lehetőségek. A városvezetők beszámolója.

14.00 Látogatás a Szentendrei skanzenben

Aug. 16. hétfő

9.30 Közös múlt-közös sors-közös problémák: vitaindító beszélgetés.

11.00 Az európai összefogás szükségessége gazdasági és társadalmi szempontból.

14.30 Előadás és kirándulás a budakalászi régészeti leletekhez - Lánsszky Imre történész vezetésével.

18.00 A tematikus hálózatok létrehozásának szükségessége és lehetőségei területei Budakalász, Kahl am Main és Lövéte között - Kerekasztal-beszélgetés lakossági részvétellel.

Aug. 17. kedd

9.30 Az Európai Unió alapvető jogi és gazdasági szabályozása. Az Európai Parlamenti választások, a demokrácia intézményei és fejlődésük.

11.00 "Mit ér egy fecske?" - polgári részvétel jelentősége, az aktivitás ösztönzése.

14.00 Európa helye, szerepe a világban - Politológus előadás.

17.00 "Szerb-nap" - kulturális és egyháztörténelmi bemutató, a budakalászi Szerb-templom és más építészeti emlékeke megtekintése, szerb gasztronómiai kóstoló a templomkertben.

Aug. 18. szerda

"9.00 A szívárvány színei"- az európai nemzetiségek gyökerei, értékei, hozzájárulásuk a közös európai polgárságtudathoz - szociológus előadása

11.00 Mi hogyan csináljuk?: fiatalok kerekasztal-beszélgetése, a nemzetiségi összefogás és a nemzetiségi ellentétek megtapasztalásáról Székely Zoltán egyesületi elnök-helyettes vezetésével.

15.00 Sportrendezvények: futball, kézilabda, tenisz a Faluház udvarán és a teniszpályáján.

18.00 Az Európán belüli nemzetiségi ellentétek feloldásának lehetőségei, eszközei - moderált kerekasztal-beszélgetés, lakossági részvétellel.

Aug. 19. csütörtök

Környezetvédelmi workshopok a települések beruházási szakembereinek részvételével.

9.00 Környezetvédelmi szabályozás az EU-ban - jogi áttekintés

10.00 Településfejlesztés környezettudatos módjai, eszközei - Polgármesterek beszámolója.

11.00 Budakalász és Lövéte fejlesztési szükségletei, a német tapasztalatok hasznosításának és a szakmai együttműködés jövőbeni lehetőségei polgármesterek és a budakalászi önkormányzati szakemberek közreműködésével.

14.00 Helyi cserkészélet bemutatása a budakalászi Omszki-tó partján, a Cserkész-szövetség és a Vidra kajak-kenu egyesület közreműködésével

17.00 Kincsünk és tulajdonunk Európa - Környezeti értékek és felelősségünk azok megőrzésében. Fiatalok beszámolója a helyi természeti értékekről és megőrzésük eszközeiről.

Aug. 20. péntek

9.00 Katolikus mise a Szentistvánteplomi templomban.

10.00 Államalapítási Ünnepe a Templomkertben.

16.00-22.00 Vásárosok és kézművesek utcája

16.00-22.00 Zenekarok találkozója

Aug. 21. szombat

16.00-22.000 Vásárosok és kézművesek utcája

17.00-22.00 Néptánc-találkozó, Táncház, Tűzijáték

Aug. 22. vasárnap - Elutazás

8.00 Vetélkedő teszt a hét programjából

9.00-11.00 Értékelés, búcsúztató

12.00 Hazautazás

2010. január 24.

Szilágyi Andrea

Júliusi látogatások a testvértelepüléseken

